

Mục tiêu (Goals)

- Quản lý rõ ràng từng đồng chi tiêu hàng ngày, hàng tháng
- Đảm bảo gửi tiền về quê đúng ngày, không để ba mẹ phải chờ
- Theo dõi chính xác các khoản vay nợ miệng trong xóm và với bạn bè
- Tự động tổng hợp thu nhập từ nhiều nguồn (làm thêm, tiền mẹ gửi)
- Muốn mẹ ở quê (chỉ dùng điện thoại cục gạch) cũng nghe được tình hình chi tiêu của con

“Chỉ cần có cái app nói được tiếng Khmer, tự chia tiền vô mấy cái hũ như mẹ ở nhà hay làm, rồi nhắc mình ngày nào phải gửi tiền về quê.”

Nỗi đau (Frustrations)

- Không biết tiền chạy đi đâu, cuối tháng thường hụt 500–800 nghìn
- Ghi sổ tay thì hay quên, nhớ trong đầu thì loạn
- Người lớn ở quê không biết chữ quốc ngữ, không dùng được app tiếng Việt
- Sợ ứng dụng phức tạp, chữ nhỏ, phải gõ nhiều → dễ bỏ cuộc
- Nhiều khoản vay nợ miệng, không tổng hợp được, hay quên ngày trả
- Xấu hổ khi phải gọi về xin thêm tiền giữa tháng

Lâm Nhật Hào

Sinh viên năm 4

Tuổi: 21

Dân tộc: Khmer

Quê quán: Trà Vinh

Tình trạng: Sống trợ một mình ở Trà Vinh, vừa học vừa làm thêm, mỗi tháng gửi về quê 1,5–2 triệu

Mô tả:

Hào là sinh viên Khmer đầu tiên trong xã lên đại học. Gia đình làm ruộng muối, thu nhập bấp bênh chỉ 4–6 triệu/tháng. Cậu luôn mang áp lực phải tự lo chi phí sinh hoạt và còn gửi tiền về nuôi 6 đứa em. Hiện quản lý tiền bằng sổ tay và “hũ nhựa” nhưng vẫn thường xuyên hụt cuối tháng, không rõ lý do.

Mục tiêu (Goals)

- Mình muốn biết rõ tiền đi đâu, chi cái gì, để cuối tháng không còn cảnh ví trống trơ.
- Thu nhập nhà không cao, nên mình muốn tự lo phần lớn chi phí học và sinh hoạt, đỡ phải xin tiền thêm.
- Biết trước tháng này phải dành bao nhiêu cho tiền trợ, học phí, ăn uống... để không bị thiếu trước hụt sau.
- Hy vọng cuối tháng dư được ít tiền để gửi về quê phụ ba mẹ hoặc để dành đóng học phí kỳ sau.
- Mình muốn hình thành thói quen tài chính ngay từ bây giờ, để mai mốt đi làm không bị lúng túng.
- Muốn có một app quản lý tiền dành cho người mới bắt đầu, không phức tạp, không thuật ngữ khó hiểu.

“Mình chỉ mong có một ứng dụng thật đơn giản, dễ hiểu, giúp mình ghi chép chi tiêu rõ ràng và gợi ý cách tiết kiệm. Một app dành cho sinh viên nghèo như mình, không rối rắm, không quảng cáo, như người hướng dẫn từng bước từ con số 0.”

Nỗi đau (Frustrations)

- Thường xuyên rơi vào cảnh còng vài trăm nghìn rồi phải nhịn ăn sáng hoặc đi mượn bạn.
- Sổ tay lúc có lúc không, note điện thoại thì viết rồi cũng quên mở lại xem.
- Sổ tay lúc có lúc không, note điện thoại thì viết rồi cũng quên mở lại xem.
- Biết quản lý tài chính quan trọng nhưng không biết bắt đầu từ đâu, thấy app tài chính phức tạp.
- Biết quản lý tài chính quan trọng nhưng không biết bắt đầu từ đâu, thấy app tài chính phức tạp.
- Thương ba mẹ vì phải làm ruộng và phụ hồ, nhưng bản thân không biết làm sao để đỡ đần nhiều hơn.
- Đặc biệt là khi phải chuẩn bị đóng học phí hoặc mua tài liệu photo cho kỳ thi.

Dương Thị Thanh Thảo

Sinh viên năm 3

Tuổi: 20

Dân tộc: Khmer

Quê quán: Trà Vinh

Tình trạng: Sống trọ một mình ở Trà Vinh,
vừa học vừa làm thêm

Mô tả:

Là sinh viên năm 3 ngành Ngôn ngữ khmer tại trường đại học Trà Vinh. Sinh ra trong một gia đình Khmer có thu nhập trung bình, Thảo sống cùng ba mẹ và hai em nhỏ ở quê, còn bản thân đang thuê trọ để học tập ở thành phố.

Tính cách hiền lành, hơi rụt rè, ít nói nhưng rất chăm chỉ và có trách nhiệm với gia đình.

Mục tiêu (Goals)

- Cô muốn tính toán sao cho tiền gạo, tiền học con, tiền phân bón, tiền đám giỗ... đều được chuẩn bị, không bị thiếu hụt.
- Mục tiêu lớn nhất của cô là hạn chế vay mượn bà con trong xóm, giữ thể diện và giảm áp lực.
- Nhà dột mỗi khi mưa, cô ước để dành được một khoản để sửa hoặc cất lại nhà cho đỡ cơ cực.
- Mỗi tháng phải gửi 2 triệu rưỡi, cô muốn đảm bảo chuyện này không bị chậm trễ.
- Cô muốn biết trong 5–6 cái hũ của mình còn bao nhiêu, đã xài cái nào lố, cái nào thiếu.
- Vì cô hay nhầm lẫn, cô mong có thứ gì đó giúp cô nhớ ngày trả nợ, nhớ việc chi tiêu mà không cần phải viết hay đánh máy nhiều.
- Cô muốn làm gương cho các con, nhưng trước mắt cô cần một công cụ đơn giản để tự quản lý trước.

“Giá mà có cái máy hay cái app nói tiếng Khmer, chữ to, hình bự, không cần gõ... chỉ cần bấm vô là nó đọc cho nghe: tháng này còn nhiêu tiền, còn nợ ai, còn hũ nào sắp hết.”

Nỗi đau (Frustrations)

- Mùa làm ruộng, mùa chạy vịt, mùa chồng đi phụ hồ – tháng có, tháng không; cô luôn lo sợ không đủ tiền xoay xở.
- Ghi trên lịch treo tường rồi cũng quên, ghi nợ miệng rồi không nhớ chính xác còn thiếu bao nhiêu.
- Nhìn điện thoại thông minh là sợ, chữ nhỏ xíu không đọc được, lo “bấm sai là hư máy”.
- Mỗi tháng đều phải vay vài trăm nghìn để sống, cô thấy mất mặt và mệt mỏi vô cùng.
- Những đêm dưới ánh đèn dầu, cô cộng trừ từng khoản nhưng vẫn nhầm, vẫn thiếu.
- Tiền học đại học của con lớn, tiền đám cưới con gái thứ hai, tiền học của con út... tất cả dồn hết lên vai.
- Cô sợ người ta cười vì lớn tuổi mà không biết xài điện thoại, không biết chữ quốc ngữ nhiều.
- Có tháng cô nhịn ăn sáng, chỉ uống nước cơm để dành tiền gửi cho con.

Thạch Thị Yến Xuân

Làm nông

Tuổi: 45

Dân tộc: Khmer

Quê quán: Trà Vinh

Tình trạng: Làm thuê

Mô tả:

người mẹ Khmer 45 tuổi, gần như mù công nghệ, gánh nặng tài chính lớn. Văn phong mình viết chân thật, giản dị, phù hợp với bối cảnh nông thôn Trà Vinh.